

Hejsek 1

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXII září 2016

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Tak se opět setkáváme po dlouhých prázdninách. Už se mi po vás začínalo stýskat... Letos si spolu užijeme spoustu legrace!

Haf! Haf! Haf!

Pozor, pozor! Příspěvky na letošní rok činí 600 Kč na celý rok, 300 Kč na každé pololetí. Prosíme, doneste je do konce září, ať je můžeme včas předat na vyšší místa.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám všechno nejlepší Esterce, Jóse, Kubíkovi, Nedvídkovi, Johance, Elišce, Štěpánovi V., Kryštofovi Š., Bonifácovi, Jendovi a Mátovi za prázdniny. A do září Skřítě, Bertíkovi, Jonatanovi, Samarce, Mikuldovi, Tee, Edíkovi a Kryštofovi V. Uf, to vás je.

Haf! Haf! Haf!

Na táboře jsme zachránili běh dějin, vynalezli telegraf, odpálili pár raket... A taky padaly pěkné perličky: Matěj: „Vymyslel jsem nověj super způsob mazání chleba!“ Tea: „Zahodiš nůž a mažeš pryč?“

Haf! Haf! Haf!

Už máme termíny několika prvních výprav. Další budou v příštím Pejskovi, tak vezměte kalendáře a kroužkujte, ať se potkáváme v co nejhojnějším počtu!

Haf! Haf! Haf!

Letos nás opět čeká Ne-tradiční divadelní festival Čtrnáctky, tak začněte před zrcadly trénovat svá alter-ega a pilovat široké škály výrazů obličejů.

Co budeme dělat?

- 6. 9. Oddílovka (16:00–19:00)
- 13. 9. Oddílovka (16:30–19:00)
- 20. 9. Oddílovka (16:30–19:00)
- 23.–25. 9. Výprava na Vraní skálu
- 27. 9. Oddílovka (16:30–19:00)

A dále...

- 7. 10. Čaj
- 8.–9. 10. Výprava na kola
- 26.–30. 10. Podzimky
- 16.–18. 12. Vánoční výprava

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN
MI JEDNO DÍTĚ SEBRALO JÍDLO...

TAKŽE DALŠÍ DEN
JSEM HO PRO JISTOTU SNĚDL HNED,
JAK JSEM DORAZIL DO ŠKOLY.

ALE TO JÍDLO JSEM SNĚDL TAKY,
TO SE NEBOJTE.

Časopis Pejsek vyhlašuje

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

JEŽŠÍMARJA TO BYL ROKENROL!
na téma

Povídky a básně zasílejte na Vosovu e-mailovou adresu
vosafilip@seznam.cz,
nebo mu rukopis předejte na schůzce.
Uzávěrka je 31. 1. 2017.

Všechna díla vyjdou v literární příloze únorového Pejseka a jejich autoři získají 5 bodů do bodování. Odborná porota odmění nejúspěšnější autory hodnotnými cenami.

Cestopis z Alp

Pátek 19. 8.

Vpředáctí dobrodruzi v časech nedávných zdolali Slovenský ráj a Nízké Tatry, v historii vzdálenější pak rozličné Fatry nebo Jeseníky. Abychom obnovili zašlou slávu vpředáckých expedic, kterým před deseti lety nebylo cizí ani Rumunsko, chtěli jsme se už loni pochlapit a vyrazit do Alp. V srpnu léta 2015 nás však zradily zpřelámané kotníky, jejichž vinou nebyla značná část výpravy schopna daleké chůze, takže jsme museli smělé plány odložit na neurčito a raději se týden váleli na chatě poblíž Karlových Varů.

Letos však byla situace docela jiná – z tábora plného cest po minulosti jsme se do současná vrátili plni sil a odhodlání, a tak nic nebránilo tomu pečlivě naplánovat a připravit náročnou expedici. Dostáli jsme plánům a skutečně vyrazili do Alp — konkrétně jsme zvolili Nízké Taury a jejich nejvýchodnější podčást, Taury Seckauské.

Výprava do hor není vůbec jednoduchou záležitostí. Dnem odjezdu byl stanoven pátek devatenáctého srpna a celý čtvrteční večer byl vyplněn zuřivým domlouváním, kdo co vezme a jak co zabalit. Konečně jsme se v 8.30 sešli na Hlavním nádraží. Expedici tvořili:

Pomeranč (šéf mapy), Eliška, Sára, Samara a Jenda (oba fotografové výpravy) a Vosa (autor cestopisu),

dva stany a tři vaříče a spousta dalších věcí. Na poslední chvíli jsme zabalili i karimatky, a ač jsme se nad nimi v prvních chvílích značně ošklíbali, později nám několikrát zachránily krk.

Nejtěžší batoh měl Pomeranč (26 kg), ovšem dlužno podotknout, že ostatní na tom nebyli moc lépe.

Usadili jsme se do expresu na Štýrský Hradec. Ačkoli nám v narvaném voze místenky přišly k duhu, cesta nebyla docela komfortní, protože nám přes veškeré prosby nebyla rezervována místa blízko u sebe. Hrálo nás však alespoň, že jsme kombinací tří různých jízdenek (vnitrostátní skupinové, mezinárodní zpáteční a elektronické jízdenky Rakouských spolkových drah Sparschien) ušetřili přes polovinu cestovních nákladů a do srdce Rakouska dorazili za neuvěřitelných 1090 korun na osobu. Jak se však nakonec ukázalo, poslední dva jmenované lístky snad nebylo nutno kupovat vůbec, protože rakouští průvodčí měli ke kontrole cestujících přístup velice laxní – v rychlíku jsme byli zkontrolováni jen zběžně, v osobním vlaku, do kterého jsme ve stanici Bruck an der Mur přesedli, už průvodčí nebyl vůbec.

V cíli cesty, v Knittelfeldu v Horním Štýrsku, jsme se ocitli po sedmi hodinách cesty okolo čtvrté odpolední a hned vyrazili. V pátek nás už čekala pouze malá ochutnávka – vystoupali jsme si prvních 550 výškových metrů na vrch Tremmelberg (1194 m n. m.), dojedli řízky a bagety (poslední známky civilizace)

a popovídali si s prvními Rakušáky (jak se s takovými Rakušáky komunikuje, o tom někdy později). Kousek od mohutné tremmelbergské rozhledny (kvůli které jsme neutráceli drahocenná Eura, neboť nás čekaly výhledy mnohem úchvatnější) jsme vedle stezky rozbili své stany a usnuli jako zabití, aniž by naše nohy vůbec tušily, co za útrapy je dalšího dne čeká.

Jak jsme se učili pracovat s rakouskou turistickou mapou, kam kráčeli duchové a proč farář od Panny Marie Sněžné pěkně kecal, to se dočtete v říjnu.

Poznáte, kam jezdíme na které výpravy?

Při výpravách cestujeme po různých koutech naší drahé vlasti. Některá místa navštívíme tradičně a někam jsme se podívali jenom jednou. Poznáte, na které výpravy jezdíme na místa vyznačená v mapce? Stačí, když je správně přiřadíte k následujícím:

1. Zápudov – loňská brigáda v přírodě
2. Sázavka – naše skupinová chalupa
3. Rokle úmluvy – výroční výprava
4. Šiškovice – loňská vánoční výprava
5. Vraní skála – tradiční první výprava

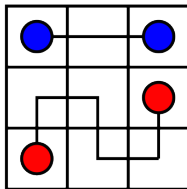

Odpovědi hlaste Elišce.

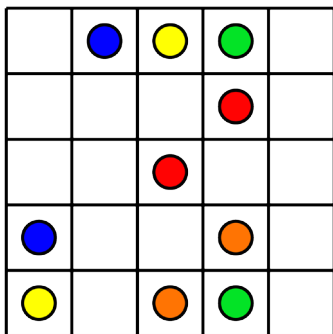
Spojování teček

Pravidla jsou jednoduchá. Spoj stejně barevné tečky tak, abys čarami zaplnil celou mřížku a čáry se nekřížily. Své řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů do bodování.

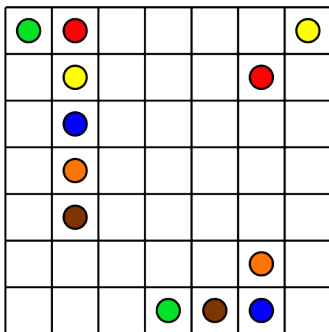
Takto vypadají
správně spojené
tečky.

Pro mladší (do 5. třídy včetně):

Pro starší (od 6. třídy včetně):

Tábor

Letošní tábor nám začal všem hned prvního července představebkou. O tři dny později už jsme měli vše ho-

tové a večer jsme se dozvěděli, že jsme zváni na slavnostní předávání Nobelových cen, které mnozí z nás měli získat. K tomu ale již nedošlo, jelikož se během vyhlášení zjevil podivný profesor se svým úžasným vynálezem – strojem času, jehož vyzkoušení nám nabídl. Nemusel nás dlouho přemlouvat a už jsme byli ve stroji. Bude fungovat? Nebude?

Fungoval! Jak jsme ale byli překvapeni – místo pěti minut zpátky (abychom si znovu vychutnali občerstvení) jsme se přesunuli mnohem dál. A ještě jsme hned po vystoupení ze stroje času potkali velmi rozelené pány a dámy v černých pláštích, kteří si říkali Vynálezci času a naše časocestování se jim vůbec nelíbilo. Nezbyvalo nám tedy nic jiného, než je následovat a pokusit se s nimi celou situaci vyřešit. V době, kde jsme se objevili, měl být vynalezen internet – ale nebyl. A dál v minulosti zase nebyla vynalezena železnice. Skákali jsme časem stále hlouběji a hlouběji, až jsme skončili daleko v pravěku před vynálezem kola zděšení tím, co jsme zjistili – někdo změnil dějiny, a to až do takové hloubky.

Vzali jsme to tedy do svých rukou a s pomocí Vynálezců času se jali vynalézat a objevovat to, co z dějin zmizelo, abychom čas zase spravili. Začali jsme kolem, pokračovali chlebem a svíčkami, následovalo několikadenní objevování kontinentů, knihtisk, telegraf... V průběhu našeho putování časem jsme se také vylepšovali v různých dovednostech v rámci určité funkce (průzkumník, geograf, biolog a agent) a snažili

přijít na kloub tomu, jak k téhle patálii došlo. Povedlo se nám nalézt mimo jiné i části něčího deníku a zjistili jsme, že to na nás ušil sám profesor, tedy spíš jeho verze z budoucnosti.

Po opravení všech časových anomálií (mezi poslední patřila třeba raketa nebo internet) bylo na čase vydat se zpět do přítomnosti – ale přes budoucnost. Pomocí speciálního programu, jehož části jsme v průběhu celého tábora získávali, se nám povedlo projít si zpětně celý profesorův příběh a zjistit, co ho k celé akci vedlo. Původně jeho stroj času totiž vůbec nefungoval a my se mu vysmáli, což se ho velmi dotklo a začal plánovat pomstu. Poté, co se části z nás podařilo sestrojít perpetuum mobile, dospěl k závěru, že to k napájení stroje určitě stačit bude; pošle nás tedy do minulosti a sám zabrání vzniku všech vynálezů, aby je mohl vynalézt sám a stát se Inventores omnia, Vynálezcem všeho. Po našem návratu do přítomnosti jsme tedy spálili veškeré naše materiály týkající se perpetua a (alespoň na nějakou dobu) způsobili, že je vše tak, jak by mělo být.

Eliška (728 467 049)

Májka (725 807 853)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

